

Sv. Sebeščan. Blagoslovitev in otvoritev našega Prosvetnega doma bo 6. januarja 1939, na dan sv. Treh kraljev. Isti dan popoldne bo društvo v novem domu priredilo tudi veselico in je že preskrbljeno za dobro pijačo in jelo in vse to po nizki ceni. Pridite tudi iz sosednjih župnij! Blagoslovitev smo preložili na ta dan iz važnih razlogov. Vsi nam dobro došli!

Beltinci. Precej čudna je navada nekaterih naših fantov, ki ponoči z baterijami svetijo v oči mimo idečih. Tako neumestno šalo si je prejšnjo nedeljo privoščil tudi E. L., ki si je po nesreči izbral za žrtev gospoda živinozdravnika. Toda tokrat se je za šalo bridko skesal, ker je pri prihiti dobil zasluzeno kazen. Ako bi se vsem zgodilo slično kot le-temu, bi se gotovo spametovali in bi se v bodoče sličnih stvari izogibali.

Krog. V 66. letu je umrla Bejka Marija, snati g. župnika pri Sv. Sebeščanu. Bolehala je dolgo vrsto let, pa je prenašala bolezen z Jobovo potrpežljivostjo. Prejela je vse zakramente za umirajočo, in to od svojega sina. Zapustila je sedem že preskrbljenih otrok, in to enega duhovnika in eno redovnico. Bila je žena molitve in usmiljena do vsakega reveža. Pokepati smo jo v nedeljo, 18. decembra. Pogrebne obrede je vedela ob asistenci sedmih duhovnikov g. dekan Krantz iz Tišine. Bila je častilka Srca Jezusovega in je tudi v petek umrla. Pogreba se je udeležilo tudi precej farnikov od Sv. Sebeščana in so tako pokazali svojemu g. župniku, da čestijo z njim. Rajni naj sveti večna luč! Preostalim žalujočim, posebno g. župniku Bejku, naše iskreno sožalje!

Bukovnica je majhna občestina vas, ki leži med gozdom, obdanim z gričevjem, v mali kotlini ob bukoviškem potoku. Pokrajina je prav rodovitna, a zaradi slabih cestnih zvez precej osamljena in širši javnosti bolj malo znana, čeprav so tudi pri njej marsikateri zanimivosti. Pred kratkim je v Beogradu naredil naš rojak g. Stefan Glavac državni praktični izpit v poštni streki. Čestitamo! Pretekli teden se je posrečilo dobrovoljnemu orožnikom izeloditi v naših gozdovih tri divje lovcu, ki so bili oboroženi s puškami in revolverji. Dva sta že prišla v roke pravice, a enemu se je posrečilo pobegniti. Upamo pa, da bo kmalu prišel delat družbo svojim tovarišem. Pred aretacijo je eden celo streljal na orožnike, a strel k sreči ni zadel. Doma so baje iz Medjugorja.

Naši rajni

ZOPET EDEN OD NASE STARE GARDE UMRL

Pri Sv. Urbanu pri Ptujju je zatisnil v Gospodu oči 13. decembra Alojzij Hameršak, eden naših najbolj zvestih, požrtvovalno-delavnih in najboljših mož iz stare dr. Koroščeve garde. Blagopokojni posestnik Hameršak je bil znan po velikem ugledu daleč po Slov. goricah. Urbanska rojstna župnija se ima ravno njemu zahvaliti za ves svoj poveljni prosvetni, politični in gospodarski napredek. Bil je soustanovitelj in nato dolgoletni tajnik domače posojilnice, predsednik gradbenega odbora, ki je zidal društveni dom. Pred mnogimi leti je ustanovil bralno društvo, katerega predsednik je bil vse do zadnjega. Z velikim veseljem je sodeloval tudi v verskih organizacijah in je zato tudi s takim veseljem sam postavil evharistični križ. Po svojem političnem prepričanju je bil vedno zvest pristaša dr. Korošca in borec za njegovo stranko. Bil je predsednik prejšnje krajevnne organizacije SLS, sedanje organizacije JRZ pa je v njem imela močnega podpornika in dobrega svetovalca.

Bodoče matere morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravnih »Franz-Josefovih« grenke vode. »Franz-Josefova« voda se lahko zavziva in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov. (Ogl. reg. S. br. 15.485/35.) 1133

»Slov. gospodar« je dolžan, da izreče blagemu Hameršaku v »rob toplo zahvalo, ker je bil vsa leta njegov zvesti dopisnik, naročnik in širitelj po domači župniji.

Rajnemu neustrašnemu borcu za pravice slovenskega naroda bodo ohranili vsi številni, ki so ga poznali, in so njegovo delovanje občudovali, trajen ter hvaležen spomin! — Preostalim žalujočim naše iskreno sožalje!

Sv. Ana v Slov. goricah. V Bačkovi je umrl 4. decembra nagle smrti v 71. letu starosti Anton Rajh. Pokojni je bil vzoren krščanski mož in oče. Njegovo življenje je bilo skozi vso dobo trnjevo, nešteto hudih preizkušenj je preživel pokojnik, a vse je prenašal potrpežljivo kot se za kristjana spodobi. Njegov pogreb pa je pokazal, kako je bil spoštovan in priljubljen v vsaj okolici. Naj mu sveti večna luč — žalujočim naše sožalje! — Na Krembergu je 5. decembra nenadoma zatisnil oči po dolgi mučni bolezni v 56. letu starosti Viktor Senekovič, posestnik, gostilničar in mesar. S Senekovičem je legel v grob vzoren krščanski mož in javen delavec, ki je posvečal svoje življenje dobri stvari, saj je bil dolgo vrsto let občinski odbornik in v zadnjih dveh letih član občinske uprave, kjer si je s svojim delom pridobil velike zasluge in ugled, bil je tudi kremenit narodnjak in vedno dober Slovenec, ki nikdar ni zatajil svojega prepričanja. Na njegovi zadnji poti na praznik 8. decembra ga je spremljala ogromna množica bližnjih in daljnjih prijateljev in znancev. Zadnje slovo je izrekel ob pokojnikovem grobu g. župnik Konrad Šeško v imenu vse župnije in kot njegov sosed. Orisal je življenje pokojnika, ki je bilo polno preizkušenj, prikazal je njegove zasluge za javnost in kot vzornega krščanskega moža. V imenu občinske uprave so je poslovil član uprave g. Petek Jakob, ki je izrekel marljivemu in vestnemu sodelavcu ter tovarišu ganljivo slovo. Fovski zbor pa je zapel nekaj žalostink in zemlja je zagrnila nepozabnega delavca in narodnega borca, ki ga ohranimo v trajnem spominu. Naj mu sveti večna luč, žalujočim pa naše sožalje! — Dne 9. decembra je umrl v cvetu življenja po nevarni zavrtni bolezni za posledicami vnetja 38 letni Zemljic Viktor, posestnik iz Ledineka. Pokojni Viktor, ki se je tako nepričakovano poslovil od nas, je bil globoko veren mož, kakršnih je le malo, saj je pri-

stopal pogosto k mihi Gospodovi in bil dober cerkveni pevec. Dolgo vrsto let je služil v mariborskem dijaškem semenišču in nato v bogoslovju, kjer je bil zelo priljubljen radi poštenosti in točnosti. Dragi Viktor! Poslovi si se od nas tako nepričakovano, občutno smo opazili farani, ko ni bilo več slišati Tvojega glasu v našem cerkvenem pevskem zboru, vse bolj presenetljivo pa nas je zagrenila vest, ko smo zaslišali žalostno slovo naših zvonov od naše farne cerkve. Šel si po plačilo k Bogu in ni te več med nami. Uredil si si svoje življenje in zagotovil s skupnim domom lepo bodočnost. Smrt Te je izrgala nepričakovano iz naše srede in šel si po plačilo v nebeški vrt. Ti si nam bil vzor in kažipot in Ti nam ostaneš v spominu do svidenja nad zvezdami. Pogreb pokojnika je bil v ponedeljek, 12. decembra, ob veliki udeležbi ljudi od blizu in daleč. Naj mu sveti večna luč — žalujočim naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Dne 10. decembra smo položili k večnemu počitku 80 letnega kmeta Jager Franca. Omenjeni je bolehal za hudo boleznijo ter je bil polnih 13 let v postelji. On, kakor vsi njegovi sinovi, ki so vsi ugledni posetniki, so stalni naročniki »Slov. gospodarja« ter so vzgojeni v strogo katoliškem in slovenskem duhu. Pokojni je bil brat že mnogo let pokojnega veleposesnika in župana Jagra v žg. Jakobskem dolu in brat g. župnika Jagra Avgustina, ki pase čredo v št. Rupertu nad Leskim. Kako je bil rajni priljubljen, je dokazal pogreb, katerega so se udeležili razen pevskega zbora in številnih domačinov še številni pokojnikovi prijatelji iz Jarenine, Sv. Jurija v Slov. goricah in Sv. Ance v Slov. goricah. Rajnemu naj sveti večna luč — preostalim naše sožalje!

Apasce. V Mahoveh je umrla najstarejša oseba v naši občini, Marija Tretnjak, in sicer v 99. letu starosti. Dokler je mogla, je šla vsak dan k sv. maši in je ni ustrašilo nobeno vreme. Do predzadnjega dneva je bil še njen spomin izredno svež. Naj v miru počiva — žalujočim naše sožalje!

Trnje na Dravskem polju. Vsemogočni je rešil zemejskega trpljenja Franca Greif. Zemejske ostanke rajnega so izročili materi zemlji 10. decembra. Zadnje pot so mu posodili vsi farani rojstne župnije in številni prijatelji sosednih far. Truplo je blagoslovil pred hišo žalosti g. župnik Polak. Domači pevci so zapeli žalostinko, na kar se je pomaknil dolg spreved proti župni cerkvi, kjer je bila sv. maša. Bil je obče spoštovan, kar so pričali mnogoštevilni venci z napisi. Znan je bil kot umen živinorejec in gospodar. Po odpeti žalostinki so se vaščani razšli od svežega groba z zavestjo, da nas je zapustil mož, ki je storil mnoge koristnega za napredek domače vasi. Nezapbemo rojaku ohranimo časten spomin — žalujočim pa naše sožalje!

Društvene vesti

»Slomšekov dom« na Ponikvi ob juž. žel.

V vsakem večjem kraju Slovenije že ponosno stojijo prosvetni domovi, ki nudijo slovenski katoliški mladini potrebno izobrazbo. Le naša Ponikva kot žibelka velikega in svetniškega škofa A. M. Slomška še ni imela prepotrebne prosvetnega doma. A vendar je v mladih srcih domačinov vzkipela misel in želja po »Slomšekovem domu«. In res, želja se je uresničila. Začela se je pred dobrim letom akcija za postavitve omenjega doma — se živahno razvila zbirka darov in slednjic se že bliža dan, ko bomo na Ponikvi slavili na Stefanovo otvoritev »Slomšekovega doma«.

Za to priliko se Kat. prosvetno društvo prav pridno pripravlja za prvi nastop na odru velike nove dvorane z uprizoritvijo operete v dveh dejanjih »Mlada Breda«. Otvoritev bo na Stefanovo

ob treh popoldne, a igra se na novega leta dan ponovi. Iskreno vabljeni!

Gradbeni odbor »Slomšekovega doma« : v ljudno zahvaljuj: vsem darovalcem, ki so s prispevki pripomogli, da se je naša tolikoletna želja enkrat res uresničila. Prav lepa hvala voznikom za vse vožnje kamenja, opeke, peska, odvažanje zemlje itd. A vi, fantje?! Mnogo dni ste žrtvovali pri kopanju kamenja in temeljev, imeli ste z nabitranje lesa, v nešteti večerih ste prijeli za krampe in lopate pri odvažanju zemlje in če bilo treba tudi do polnoči — samo, da je naš prosvetni dom polagoma rasel in rasel. Pa tudi na naša dekleta ne smemo pozabiti, rajti same ste nakopale ves potreben pesek, pomagale pri zbiranju denarja in drugega gradbenega materiala. Vsej naši zavedni mladini tisočera hvala za požrtvo-